

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

L 62

Ediția în limba română

Legislație

Anul 63

2 martie 2020

Cuprins

I *Acte legislative*

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul (UE) 2020/283 al Consiliului din 18 februarie 2020 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 904/2010 în ceea ce privește măsurile de consolidare a cooperării administrative în vederea combaterii fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată** 1

DIRECTIVE

- ★ **Directiva (UE) 2020/284 a Consiliului din 18 februarie 2020 de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește introducerea anumitor cerințe pentru prestatorii de servicii de plată**..... 7
- ★ **Directiva (UE) 2020/285 a Consiliului din 18 februarie 2020 de modificare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată în ceea ce privește regimul special pentru întreprinderile mici și a Regulamentului (UE) nr. 904/2010 în ceea ce privește cooperarea administrativă și schimbul de informații în scopul monitorizării aplicării corecte a regimului special pentru întreprinderile mici** 13

II *Acte fără caracter legislativ*

DECIZII

- ★ **Decizia (UE) 2020/286 a Consiliului din 27 februarie 2020 privind poziția care urmează să fie adoptată, în numele Uniunii Europene, în cadrul celei de a șaiszeci și treia sesiuni a Comisiei privind stupefiantele, în ceea ce privește adăugarea unei substanțe pe lista de substanțe din tabelul I din Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva traficului ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope** 24

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

★ Decizia (UE) 2020/287 a Consiliului din 27 februarie 2020 privind poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene în cadrul comitetelor relevante ale Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite în ceea ce privește propunerile de amendamente la Regulamentele ONU nr. 10, 26, 28, 46, 48, 51, 55, 58, 59, 62, 79, 90, 106, 107, 110, 117, 121, 122, 128, 144, 148, 149, 150, 151 și 152, în ceea ce privește propunerile de amendamente la Regulamentele tehnice mondiale nr. 3, 6 și 16, în ceea ce privește propunerea de amendamente la Rezoluția consolidată R.E.5 și în ceea ce privește propunerile de autorizații pentru elaborarea unui amendament la RTM nr. 6 și pentru elaborarea unui nou RTM privind determinarea puterii vehiculelor electrice

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) 2020/283 AL CONSILIULUI

din 18 februarie 2020

de modificare a Regulamentului (UE) nr. 904/2010 în ceea ce privește măsurile de consolidare a cooperării administrative în vederea combaterii fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 113,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

- (1) Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului ⁽³⁾ stabilește, printre altele, norme privind stocarea și schimbul prin mijloace electronice de informații specifice în domeniul taxei pe valoarea adăugată (TVA).
- (2) Creșterea comerțului electronic facilitează vânzarea transfrontalieră de mărfuri și servicii către consumatori finali din statele membre. În acest context, comerțul electronic transfrontalier privește livrări pentru care TVA este datorată într-un stat membru, dar furnizorul este stabilit într-un alt stat membru, pe un teritoriu terț sau într-o țară terță. Cu toate acestea, întreprinderile care comit fraude, stabilite fie într-un stat membru, pe un teritoriu terț sau într-o țară terță, exploatează oportunitățile oferite de comerțul electronic pentru a obține avantaje de piață nelocale, sustrăgându-se de la obligațiile legate de TVA care le revin. În cazul în care se aplică principiul impozitării la destinație, întrucât consumatorii nu au obligații contabile, statele membre de consum au nevoie de instrumente adecvate pentru a detecta și a controla aceste întreprinderi frauduloase. Este important să fie combătută fraudea transfrontalieră în domeniul TVA cauzată de comportamentul fraudulos al unor întreprinderi în domeniul comerțului electronic transfrontalier.
- (3) Până în prezent, cooperarea între autoritățile fiscale ale statelor membre (denumite în continuare „autoritățile fiscale”) pentru combaterea fraudei în domeniul TVA s-a bazat în mod obișnuit pe evidențe ținute de întreprinderile care sunt direct implicate în operațiunea impozabilă. În livrările transfrontaliere *business-to-consumer*, care sunt tipice în domeniul comerțului electronic, este posibil ca astfel de informații să nu fie disponibile direct. Astfel, sunt necesare instrumente noi pentru a permite autorităților fiscale să combată eficient fraudea în domeniul TVA.

⁽¹⁾ Avizul din 17 decembrie 2019 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ JO C 240, 16.7.2019, p. 29.

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului din 7 octombrie 2010 privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată (JO L 268, 12.10.2010, p. 1).

- (4) Pentru marea majoritate a achizițiilor transfrontaliere online efectuate de consumatorii din Uniune, plățile sunt executate prin intermediul unor prestatori de servicii de plată. Pentru a presta servicii de plată, un prestator de servicii de plată deține informații specifice pentru identificarea destinatarului, sau a beneficiarului, plății transfrontaliere, împreună cu detalii privind data, suma și statul membru de origine a plății. Autoritățile fiscale au nevoie de astfel de informații pentru a-și îndeplini sarcinile de bază de a detecta întreprinderile care comit fraude și de a stabili obligațiile în materie de TVA legate de livrările transfrontaliere *business-to-consumer*. Este, prin urmare, necesar și proporțional ca informațiile relevante referitoare la TVA, deținute de prestatorii de servicii de plată, să fie puse la dispoziția statelor membre și ca statele membre să poată să le stocheze în sistemele electronice naționale și să le transmită unui sistem electronic central de informații privind plățile pentru a detecta și a combate fraudă transfrontalieră în domeniul TVA, în special în ceea ce privește livrările *business-to-consumers*.
- (5) O măsură proporțională și necesară de combatere eficace a fraudei în domeniul TVA constă în punerea la dispoziția statelor membre a instrumentelor pentru colectarea, stocarea și transmiterea informațiilor furnizate de prestatorii de servicii de plată, precum și în acordarea accesului funcționarilor de legătură Eurofisc la respectivele informații atunci când acestea au legătură cu o investigație privind o suspiciune de fraudă în domeniul TVA sau în scopul detectării fraudei în domeniul TVA. Respectivul instrumente sunt esențiale, deoarece autoritățile fiscale au nevoie de informațiile respective în scopuri de control al TVA, pentru a proteja veniturile publice precum și întreprinderile care funcționează cu respectarea legii în statele membre, fapt care contribuie, la rândul său, la protecția locurilor de muncă și a cetățenilor Uniunii.
- (6) Este important ca prelucrarea informațiilor referitoare la plăți de către statele membre să fie proporțională cu obiectivul combaterii fraudei în domeniul TVA. Prin urmare, statele membre nu ar trebui să colecteze, să stocheze sau să transmită informații despre consumatori sau plătitori și despre plăți care este improbabil să fie legate de activități economice.
- (7) Pentru îndeplinirea obiectivului de combatere în mod mai eficace a fraudei în domeniul TVA, ar trebui să se înființeze un sistem electronic central de informații privind plățile („CESOP”), căruia statele membre să îi transmită informațiile referitoare la plăți pe care le colectează și le pot stoca la nivel național. CESOP ar trebui să stocheze, să agreghe și să analizeze, pentru fiecare beneficiar al plăților, toate informațiile referitoare la plăți relevante pentru TVA transmise de statele membre. CESOP ar trebui să permită o imagine de ansamblu completă asupra plăților primite de beneficiari din partea plătitorilor localizați în statele membre și să pună la dispoziția funcționarilor de legătură Eurofisc rezultatul analizelor specifice ale informațiilor. CESOP ar trebui să fie capabil să detecteze înregistrările multiple ale aceleiași plăți, de exemplu, aceeași plată ar putea fi raportată atât de către bancă, cât și de către emitentul cardului unui anumit plătitor, să curețe informațiile primite de la statele membre, de exemplu prin eliminarea duplicatelor și corectarea erorilor din date, precum și să le permită funcționarilor de legătură Eurofisc să verifice încrucișat informațiile privind plățile cu informațiile referitoare la TVA de care dispun, să efectueze cercetări în scopul realizării de investigații cu privire la fraude suspectate în domeniul TVA sau să detecteze fraude în domeniul TVA și să adauge informații suplimentare.
- (8) Impozitarea reprezintă un obiectiv important de interes public general al Uniunii și al statelor membre și acest fapt a fost recunoscut în legătură cu restricțiile care pot fi aplicate obligațiilor și drepturilor prevăzute în Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾ și în Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾. Datorită naturii și volumului informațiilor care provin de la prestatori de servicii de plată este necesară limitarea drepturilor la protecția datelor, iar această limitare urmează să se bazeze pe condițiile specifice prevăzute în Directiva (UE) 2020/284 a Consiliului ⁽⁶⁾. Întrucât informațiile privind plățile sunt deosebit de sensibile, în toate etapele prelucrării datelor este nevoie de claritate în privința identității operatorului sau a persoanei împuternicite de operator în conformitate cu Regulamentele (UE) 2016/679 și (UE) 2018/1725.
- (9) Prin urmare, este necesar să se aplice restricții drepturilor persoanelor vizate, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 904/2010. În fapt, exercitarea integrală a drepturilor și obligațiilor persoanelor vizate ar submina în mod grav obiectivul de combatere eficace a fraudei în domeniul TVA și ar permite persoanelor vizate să obstrucționeze analiza și investigațiile în desfășurare din cauza volumului masiv de informații trimise de prestatorii de servicii de plată, precum și a posibilei proliferări a cererilor adresate de persoanele vizate statelor membre, Comisiei sau ambelor. Aceasta ar reduce capacitatea autorităților fiscale de a urmări îndeplinirea obiectivului prezentului regulament, punând în pericol cercetările, analizele, investigațiile și procedurile realizate în conformitate cu

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

⁽⁶⁾ Directiva (UE) 2020/284 a Consiliului din 18 februarie 2020 de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește introducerea anumitor cerințe pentru prestatorii de servicii de plată (a se vedea pagina 7 din prezentul Jurnal Oficial)

prezentul regulament. În consecință, drepturilor persoanelor vizate ar trebui să li se aplice restricții atunci când se procesează informații în conformitate cu prezentul regulament. Obiectivul de combatere a fraudei în domeniul TVA nu poate fi îndeplinit prin alte mijloace mai puțin restrictive care să fie la fel de eficace.

- (10) La informațiile referitoare la plăți stocate în CESOP ar trebui să aibă acces numai funcționarii de legătură Eurofisc și numai cu scopul de a combate fraudă în domeniul TVA. Aceste informații ar putea fi utilizate, pe lângă evaluarea TVA, și pentru evaluarea altor prelevări, drepturi și taxe astfel cum sunt stabilite în Regulamentul (UE) nr. 904/2010. Informațiile respective nu ar trebui utilizate în alte scopuri, cum ar fi scopurile comerciale.
- (11) Atunci când prelucrează informațiile privind plățile în conformitate cu prezentul regulament, fiecare stat membru ar trebui să respecte limitele a ceea ce este proporțional și necesar în scopul realizării investigațiilor cu privire la suspiciunile de fraudă în domeniul TVA sau al detectării fraudelor în domeniul TVA.
- (12) Pentru a garanta drepturile și obligațiile în temeiul Regulamentului (UE) 2016/679, este important ca informațiile legate de plăți să nu fie utilizate pentru procesul decizional automatizat în cazuri individuale, și, prin urmare, ar trebui întotdeauna verificate prin raportare la alte informații fiscale aflate la dispoziția autorităților fiscale.
- (13) Pentru a sprijini statele membre în combaterea fraudei în domeniul TVA și în detectarea autorilor fraudelor, este necesar și proporțional ca prestatorii de servicii de plată să păstreze timp de trei ani evidențe ale informațiilor referitoare la plăți și la destinatarii acestora în corelație cu serviciile de plată pe care le prestează. Respectiva perioadă oferă suficient timp pentru ca statele membre să realizeze controale în mod eficace și să investigheze fraudele suspectate în domeniul TVA sau să detecteze fraude în domeniul TVA și este de asemenea proporțională având în vedere volumul masiv de informații referitoare la plăți și natura sensibilă a acestora din perspectiva protecției datelor cu caracter personal.
- (14) Având în vedere că funcționarii de legătură Eurofisc ai statelor membre ar trebui să poată avea acces la informațiile legate de plăți stocate în CESOP în scopul combaterii fraudei în domeniul TVA, persoanele acreditate în mod corespunzător din cadrul Comisiei ar trebui să aibă acces la respectivele informații numai în scopul de a dezvolta CESOP și de a asigura mentenanța sa. Tuturor persoanelor care accesează respectivele informații li se aplică regulile de confidențialitate stabilite în Regulamentul (UE) nr. 904/2010.
- (15) Întrucât în vederea implementării CESOP va fi nevoie de dezvoltarea unor noi tehnologii, este necesar să se amâne aplicarea prezentului regulament pentru a permite statelor membre și Comisiei să dezvolte respectivele tehnologii.
- (16) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei în ceea ce privește măsurile tehnice pentru stabilirea CESOP și mentenanța acestuia, atribuțiile care revin Comisiei în legătură cu gestionarea tehnică a CESOP, detaliile tehnice care să garanteze conexiunea și operabilitatea generală dintre sistemele electronice naționale și CESOP, formulele electronice standard pentru colectarea informațiilor de la furnizorii de servicii de plată, detaliile tehnice și de altă natură privind accesul funcționarilor de legătură Eurofisc la informații, modalitățile practice de identificare a funcționarilor de legătură Eurofisc care au acces la CESOP, procedurile care permit adoptarea măsurilor de securitate tehnice și organizatorice adecvate pentru dezvoltarea și funcționarea CESOP, rolurile și responsabilitățile statelor membre și ale Comisiei în ceea ce privește exercitarea funcției de operator și de persoană împuternicită de operator în temeiul Regulamentelor (UE) 2016/679 și (UE) 2018/1725 și cu privire la normele procedurale în ceea ce privește Eurofisc. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁷⁾.
- (17) Frauda în domeniul TVA reprezintă o preocupare comună tuturor statelor membre. Statele membre, în mod individual, nu au informațiile necesare pentru a se asigura că normele în materie de TVA în sectorul comerțului electronic transfrontalier sunt aplicate corect sau pentru a combate fraudă în domeniul TVA în sectorul comerțului electronic transfrontalier. Întrucât obiectivul prezentului regulament, și anume combaterea fraudei în domeniul TVA, nu poate fi realizat într-o măsură suficientă de statele membre, în cazul comerțului electronic transfrontalier, dar, având în vedere amploarea sau efectele acțiunii, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este stabilit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului menționat.

⁽⁷⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

- (18) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și se conformează principiilor recunoscute prin Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special, dreptul de protecție a datelor cu caracter personal. În acest sens, prezentul regulament limitează strict volumul de date cu caracter personal care va fi pus la dispoziția statelor membre. Informațiile referitoare la plăți ar trebui prelucrate, în temeiul prezentului regulament, numai în scopul combaterii fraudei în domeniul TVA.
- (19) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 42 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/1725 și a emis un aviz la 14 martie 2019 ⁽⁸⁾.
- (20) Prin urmare, Regulamentul (UE) nr. 904/2010 ar trebui modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (UE) nr. 904/2010 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2 se adaugă următoarele dispoziții:

- „(s) «prestator de servicii de plată» înseamnă oricare dintre categoriile de prestatori de servicii de plată menționate la articolul 1 alineatul (1) literele (a)-(d) din Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului (*) ori o persoană fizică sau juridică care beneficiază de o derogare în conformitate cu articolul 32 din directiva menționată;
- (t) «plată» înseamnă, cu excepția excluderilor prevăzute la articolul 3 din Directiva (UE) 2015/2366, o «tranzacție de plată» în sensul definiției de la articolul 4 punctul 5 din respectiva directivă, sau o «remitere de bani» în sensul definiției de la articolul 4 punctul 22 din respectiva directivă;
- (u) «plătitor» înseamnă «plătitor» în sensul definiției de la articolul 4 punctul 8 din Directiva (UE) 2015/2366;
- (v) «beneficiar al plății» înseamnă «beneficiar al plății» în sensul definiției de la articolul 4 punctul 9 din Directiva (UE) 2015/2366.

(*) Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, și de abrogare a Directivei 2007/64/CE (JO L 337, 23.12.2015, p. 35).”

2. Capitolul V se modifică după cum urmează:

(a) titlul capitolului V se înlocuiește cu următorul text:

„COLECTAREA, STOCAREA ȘI SCHIMBUL AUTOMAT DE INFORMAȚII SPECIFICE”;

(b) înaintea articolului 17 se introduce următorul titlu:

„SECȚIUNEA 1

Accesul automat la informații specifice stocate în sistemele electronice naționale”;

(c) după articolul 24 se introduce următoarea secțiune:

„SECȚIUNEA 2

Sistemul electronic central de informații referitoare la plăți

Articolul 24a

Comisia dezvoltă, întreține, găzduiește și gestionează din punct de vedere tehnic un sistem electronic central de informații referitoare la plăți («CESOP»), în scopul de a realiza investigații vizând fraude suspectate în domeniul TVA sau pentru a detecta fraude în domeniul TVA.

Articolul 24b

(1) Fiecare stat membru colectează informațiile privind beneficiarii plăților și plățile menționate la articolul 243b din Directiva 2006/112/CE.

⁽⁸⁾ JO C 140, 16.4.2019, p. 4.

Fiecare stat membru colectează informațiile menționate la primul paragraf de la prestatorii de servicii de plată:

- (a) până cel târziu la sfârșitul lunii care urmează după expirarea trimestrului calendaristic la care se referă informațiile;
 - (b) prin intermediul unui formular electronic standard.
- (2) Fiecare stat membru poate stoca informațiile colectate în conformitate cu alineatul (1) într-un sistem electronic național.
- (3) Biroul central de legătură sau departamentele de legătură sau funcționarii competenți desemnați de autoritatea competentă a fiecărui stat membru transmit către CESOP informațiile colectate în conformitate cu alineatul (1) până cel târziu în cea de-a zecea zi a celei de-a doua luni care urmează trimestrului calendaristic la care se referă informațiile.

Articolul 24c

- (1) CESOP exercită următoarele funcții în ceea ce privește informațiile transmise în conformitate cu articolul 24b alineatul (3):
- (a) de a stoca informațiile;
 - (b) de a agrega informațiile în ceea ce privește fiecare beneficiar individual al plății;
 - (c) de a analiza informațiile stocate împreună cu informațiile punctuale relevante comunicate sau colectate în temeiul prezentului regulament;
 - (d) de a face accesibile informațiile menționate la literele (a), (b) și (c) de la prezentul alineat funcționarilor de legătură Eurofisc, astfel cum se menționează la articolul 36 alineatul (1).
- (2) CESOP păstrează informațiile menționate la alineatul (1) pentru o perioadă maximă de cinci ani de la sfârșitul anului în care informațiile au fost transferate în sistem.

Articolul 24d

Accesul la CESOP este acordat numai funcționarilor de legătură Eurofisc, astfel cum se menționează la articolul 36 alineatul (1), care dețin un identificator personal de utilizator pentru CESOP și în cazul în care accesul lor este necesar în scopul unor investigații vizând fraude suspectate în domeniul TVA sau al detectării unor fraude în domeniul TVA.

Articolul 24e

Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare:

- (a) măsurile tehnice pentru crearea și mentenanța CESOP;
- (b) sarcinile Comisiei pentru gestionarea din punct de vedere tehnic a CESOP;
- (c) detaliile tehnice ale infrastructurii și instrumentelor necesare pentru a garanta conexiunea și operabilitatea generală dintre sistemele electronice naționale menționate la articolul 24b și CESOP;
- (d) formularele electronice standard menționate la articolul 24b alineatul (1) al doilea paragraf litera (b);
- (e) detaliile tehnice și de altă natură privind accesul la informațiile menționate la articolul 24c alineatul (1) litera (d);
- (f) modalitățile practice de identificare a funcționarilor de legătură Eurofisc, astfel cum se menționează la articolul 36 alineatul (1), care vor avea acces la CESOP în conformitate cu articolul 24d;
- (g) procedurile pe care le va aplica în mod permanent Comisia pentru a se asigura aplicarea măsurilor de securitate tehnice și organizatorice adecvate pentru dezvoltarea și funcționarea CESOP;
- (h) rolurile și responsabilitățile statelor membre și ale Comisiei în ceea ce privește funcțiile de operator și de persoană împuternicită de către operator în temeiul Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului (*) și al Regulamentului (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului (**).

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 58 alineatul (2).

Articolul 24f

(1) Costurile aferente creării, operării și mentenanței CESOP sunt suportate din bugetul general al Uniunii. Aceste costuri includ costurile aferente conexiunii securizate dintre CESOP și sistemele electronice naționale, precum și pe cele aferente serviciilor necesare pentru exercitarea funcțiilor enumerate la articolul 24c alineatul (1).

(2) Fiecare stat membru suportă costurile tuturor dezvoltărilor necesare pentru propriul sistem electronic național menționat la articolul 24b alineatul (2), și este responsabil de acesta.”

(*) Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

(**) Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

3. Articolul 37 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 37

(1) Președintele Eurofisc transmite un raport anual privind activitățile tuturor domeniilor de lucru comitetului menționat la articolul 58 alineatul (1). Raportul anual conține cel puțin:

- (a) numărul total de accesări ale CESOP;
- (b) rezultatele operaționale bazate pe informațiile accesate și prelucrate în temeiul articolului 24d, identificate de către funcționarii de legătură Eurofisc;
- (c) o evaluare a calității datelor prelucrate în cadrul CESOP.

(2) Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, normele procedurale în ceea ce privește Eurofisc. Respectivăle acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 58 alineatul (2).”

4. La articolul 55 se adaugă următorul alineat:

„(1a) Informațiile menționate în capitolul V secțiunea 2 se utilizează numai în scopurile menționate la alineatul (1) și în cazul în care au fost verificate în raport cu alte informații fiscale aflate la dispoziția autorităților competente ale statelor membre.”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2024.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 18 februarie 2020.

Pentru Consiliu
Președintele
Z. MARÍĆ

DIRECTIVE

DIRECTIVA (UE) 2020/284 A CONSILIULUI

din 18 februarie 2020

de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește introducerea anumitor cerințe pentru prestatorii de servicii de plată

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 113,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

- (1) Directiva 2006/112/CE a Consiliului ⁽³⁾ stabilește obligațiile generale de evidență privind taxa pe valoarea adăugată (TVA) pentru persoanele impozabile.
- (2) Creșterea comerțului electronic facilitează vânzarea transfrontalieră de bunuri și servicii către consumatori finali din statele membre. În acest context, comerțul electronic transfrontalier privește livrări pentru care TVA este datorată într-un stat membru, dar furnizorul este stabilit într-un alt stat membru, pe un teritoriu terț sau într-o țară terță. Cu toate acestea, întreprinderile care comit fraude exploatează oportunitățile oferite de comerțul electronic pentru a obține avantaje de piață nelocale, sustrăgându-se de la obligațiile în materie de TVA care le revin. În cazul în care se aplică principiul impozitării la destinație, întrucât consumatorilor nu le revin obligații de evidență, statele membre în care se găsesc consumatorii au nevoie de instrumente adecvate pentru a detecta și a controla aceste întreprinderi frauduloase. Este important să fie combătută fraudă transfrontalieră în domeniul TVA cauzată de comportamentul fraudulos al unor întreprinderi în domeniul comerțului electronic transfrontalier.
- (3) Pentru marea majoritate a achizițiilor online efectuate de consumatorii din Uniune, plățile sunt realizate prin intermediul prestatorilor de servicii de plată. Pentru a furniza servicii de plată, un prestator de servicii de plată deține informații specifice pentru a identifica destinatarul sau beneficiarul plății, însoțite de detalii privind data plății, suma plătită și statul membru de origine al plății, precum și despre inițierea sau nu a plății la sediul fizic al comerciantului. Aceste informații specifice sunt deosebit de importante în contextul unei plăți transfrontaliere în care plătitorul se află într-un stat membru, iar beneficiarul plății se află într-un alt stat membru, pe un teritoriu terț sau într-o țară terță. Astfel de informații sunt necesare autorităților fiscale din statele membre (denumite în continuare „autoritățile fiscale”) pentru a-și îndeplini sarcinile de bază de detectare a întreprinderilor frauduloase și de control al obligațiilor în materie de TVA. Prin urmare, este necesar ca prestatorii de servicii de plată să pună la dispoziția autorităților fiscale respectivele informații pentru a le sprijini să detecteze și să combată fraudă transfrontalieră în domeniul TVA.
- (4) Pentru a combate fraudă în domeniul TVA, este important ca prestatorilor de servicii de plată să le revină obligația de a păstra o evidență suficient de detaliată și de a raporta anumite plăți transfrontaliere determinate în funcție de locația plătitorului și de locația beneficiarului plății. Ca urmare, este necesar să se definească noțiunea de locație a plătitorului și a beneficiarului plății, precum și mijloacele pentru identificarea acestor locații. Locația plătitorului și a beneficiarului plății ar trebui să genereze obligații de a păstra evidențe și de a raporta numai în sarcina prestatorilor de servicii de plată stabiliți în Uniune, iar respectivele obligații nu ar trebui să aducă atingere normelor stabilite în Directiva 2006/112/CE și în Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului ⁽⁴⁾ în ceea ce privește locul unei operațiuni impozabile.

⁽¹⁾ Avizul din 17 decembrie 2019 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ JO C 240, 16.7.2019, p. 33.

⁽³⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, 11.12.2006, p. 1).

- (5) Pe baza informațiilor pe care le dețin deja, prestatorii de servicii de plată sunt în măsură să identifice locația beneficiarului plății și a plătitorului în legătură cu serviciile de plată pe care le execută, folosind un identificator al unui cont de plăți al plătitorului sau beneficiarului plății sau orice alt identificator care să identifice fără echivoc și să furnizeze locația beneficiarului plății și a plătitorului. Când astfel de identificatori nu sunt disponibili, locația plătitorului sau locația beneficiarului plății ar trebui să fie stabilite prin intermediul unui cod de identificare comercială care să identifice prestatorul de servicii de plată care acționează în numele plătitorului sau al beneficiarului plății în cazul în care fondurile sunt transferate unui beneficiar fără să fie creat un cont de plăți în numele unui plătitor, în cazul în care fondurile nu sunt creditate în niciun cont de plăți al beneficiarului sau în cazul în care nu este disponibil niciun alt identificator al plătitorului sau al beneficiarului plății.
- (6) În conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾, este important ca obligația unui prestator de servicii de plată de a păstra și de a furniza informații referitoare la o plată transfrontalieră să fie proporțională și să fie limitată la ceea ce este necesar pentru ca statele membre să combată fraudele în domeniul TVA. În plus, singurele informații referitoare la plătitor care ar trebui să fie păstrate sunt cele privind locația plătitorului. În ceea ce privește informațiile referitoare la beneficiarul plății și la plata în sine, prestatorii de servicii de plată ar trebui să li se impună să păstreze și să raporteze autorităților fiscale numai informațiile necesare pentru ca respectivele autorități fiscale să detecteze posibili autori ai unor fraude și să efectueze controale în materie de impozite. Prestatorii de servicii de plată ar trebui, prin urmare, să li se impună să păstreze evidența numai a acelor plăți transfrontaliere care ar putea indica activități economice. Introducerea unui plafon pe baza numărului de plăți primite de către un beneficiar pe parcursul unui trimestru calendaristic ar oferi un indiciu dacă plățile au fost primite sau nu ca parte a unei activități economice, excluzând astfel plățile din motive necomerciale. În cazul în care se atinge un astfel de plafon, ar urma să ia naștere obligațiile prestatorului de servicii de plată de păstrare a evidențelor și de raportare.
- (7) Este posibil ca mai mulți prestatori de servicii de plată să fie implicați într-o singură plată de la un plătitor către un beneficiar al plății. Respectiva plată poate da naștere mai multor transferuri de fonduri între diferiții prestatori de servicii de plată. Este necesar ca toți prestatorii de servicii de plată implicați într-o anumită plată, cu excepția cazului în care se aplică o excludere specifică, să aibă obligații de păstrare a evidențelor și de raportare. Respectivele evidențe și raportări ar trebui să conțină informații privind plata de la plătitorul inițial către beneficiarul final, și nu informații privind transferurile intermediare de fonduri între prestatorii de servicii de plată.
- (8) Obligațiile de a păstra evidențe și de a raporta sunt aplicabile nu numai în cazul în care un prestator de servicii de plată transferă fonduri sau emite instrumente de plată pentru plătitor, ci și în cazurile în care un prestator de servicii de plată primește fonduri sau acceptă tranzacții de plată în numele beneficiarului plății.
- (9) Obligațiile prevăzute în prezenta directivă nu ar trebui să se aplice prestatorilor de servicii de plată care nu intră sub incidența Directivei (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁶⁾. Prin urmare, atunci când prestatorii de servicii de plată ai beneficiarului plății nu sunt situați într-un stat membru, obligația de a păstra evidențe și de a raporta plățile transfrontaliere ar trebui să se aplice prestatorilor de servicii de plată ai plătitorului. În schimb, pentru ca obligațiile de a păstra evidențe și de a raporta să fie proporționale, atunci când prestatorii de servicii de plată atât ai plătitorului, cât și ai beneficiarului sunt situați într-un stat membru, numai prestatorii de servicii de plată ai beneficiarului plății ar trebui să păstreze evidențele. În scopul respectării obligațiilor de a păstra evidențe și de a raporta, ar trebui să se considere că un prestator de servicii de plată este situat într-un stat membru atunci când codul său de identificare comercială (BIC) sau codul său unic de identificare comercială se referă la statul membru respectiv.
- (10) Având în vedere volumul semnificativ de informații și sensibilitatea acestora în ceea ce privește protecția datelor cu caracter personal, este necesar și proporțional ca prestatorii de servicii de plată să păstreze o evidență referitoare la plățile transfrontaliere pe o perioadă de trei ani calendaristici pentru a asista statele membre să combată fraudele în domeniul TVA și să depisteze autorii de fraude. Perioada menționată reprezintă o durată suficientă pentru ca statele membre să efectueze controale în mod eficace și să investigheze fraudele suspectate în domeniul TVA sau să detecteze fraudele în domeniul TVA.
- (11) Informațiile pe care prestatorii de servicii de plată trebuie să le păstreze urmează să fie colectate și transferate între statele membre în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului ⁽⁷⁾ care stabilește normele privind cooperarea administrativă și schimbul de informații în vederea combaterii fraudei în domeniul TVA.

⁽⁵⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 77, 23.3.2011, p. 1).

⁽⁶⁾ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

⁽⁷⁾ Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, și de abrogare a Directivei 2007/64/CE (JO L 337, 23.12.2015, p. 35).

⁽⁸⁾ Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului din 7 octombrie 2010 privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată (JO L 268, 12.10.2010, p. 1).

- (12) Frauda în domeniul TVA este o problemă comună tuturor statelor membre, dar statele membre în mod individual nu au informațiile necesare pentru a se asigura că normele în materie de TVA în sectorul comerțului electronic transfrontalier sunt aplicate corect sau pentru a combate fraudă în domeniul TVA în sectorul comerțului electronic. Întrucât obiectivul prezentei directive, și anume combaterea fraudei în domeniul TVA, nu poate fi realizat într-o măsură suficientă de către statele membre în mod individual în cazul în care există un element transfrontalier și din cauza necesității de a obține informații de la alte state membre, dar poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii având în vedere amploarea sau efectele acțiunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.
- (13) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și se conformează principiilor recunoscute prin Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special dreptul de protecție a datelor cu caracter personal. Informațiile referitoare la plățile păstrate și furnizate în conformitate cu prezenta directivă urmează a fi prelucrate numai de către experții antifraudă ai autorităților fiscale, în limitele a ceea ce este proporțional și necesar pentru atingerea obiectivului prezentei directive, și anume de combatere a fraudei în domeniul TVA. De asemenea, prezenta directivă respectă normele prevăzute în Regulamentul (UE) 2016/679 și în Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁸⁾.
- (14) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 42 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/1725 și a emis un aviz la 14 martie 2019 ⁽⁹⁾.
- (15) Prin urmare, Directiva 2006/112/CE ar trebui modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

La capitolul 4 din titlul XI din Directiva 2006/112/CE se introduce următoarea secțiune:

„Secțiunea 2a

Obligațiile generale ale prestatorilor de servicii de plată

Articolul 243a

În sensul prezentei secțiuni, se aplică următoarele definiții:

1. «prestator de servicii de plată» înseamnă oricare dintre categoriile de prestatori de servicii de plată menționate la articolul 1 alineatul (1) literele (a)-(d) din Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului ^(*) ori o persoană fizică sau juridică care beneficiază de o derogare în temeiul articolului 32 din directiva menționată;
2. «serviciu de plată» înseamnă oricare dintre activitățile comerciale enumerate la punctele 3-6 din anexa I la Directiva (UE) 2015/2366;
3. «plată» înseamnă, cu excepția excluderilor prevăzute la articolul 3 din Directiva (UE) 2015/2366, o «tranzacție de plată» în sensul definiției de la articolul 4 punctul 5 din respectiva directivă, sau o «remitere de bani» în sensul definiției de la articolul 4 punctul 22 din respectiva directivă;
4. «plătitor» înseamnă «plătitor» în sensul definiției de la articolul 4 punctul 8 din Directiva (UE) 2015/2366;
5. «beneficiar al plății» înseamnă «beneficiar al plății» în sensul definiției de la articolul 4 punctul 9 din Directiva (UE) 2015/2366;
6. «stat membru de origine» înseamnă «stat membru de origine» în sensul definiției de la articolul 4 punctul 1 din Directiva (UE) 2015/2366;
7. «stat membru gazdă» înseamnă «stat membru gazdă» în sensul definiției de la articolul 4 punctul 2 din Directiva (UE) 2015/2366;

⁽⁸⁾ Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

⁽⁹⁾ JO C 140, 16.4.2019, p. 4.

8. «cont de plăți» înseamnă «cont de plăți» în sensul definiției de la articolul 4 punctul 12 din Directiva (UE) 2015/2366;
9. «IBAN» înseamnă «IBAN» în sensul definiției de la articolul 2 punctul 15 din Regulamentul (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului (**);
10. «BIC» înseamnă «BIC» în sensul definiției de la articolul 2 punctul 16 din Regulamentul (UE) nr. 260/2012.

Articolul 243b

(1) Statele membre impun prestatorilor de servicii de plată să păstreze evidențe suficient de detaliate ale beneficiarilor plăților și ale plăților în legătură cu serviciile de plată pe care le furnizează pentru fiecare trimestru calendaristic, pentru a permite autorităților competente ale statelor membre să efectueze controale privind livrările de mărfuri și prestările de servicii care, în conformitate cu dispozițiile titlului V, se consideră că au loc într-un stat membru, în vederea atingerii obiectivului de combatere a fraudei în domeniul TVA.

Obligația menționată la primul paragraf se aplică numai serviciilor de plată furnizate în ceea ce privește plățile transfrontaliere. Se consideră că o plată este transfrontalieră în cazul în care plătitorul se află într-un stat membru, iar beneficiarul plății se află într-un alt stat membru, pe un teritoriu terț sau într-o țară terță.

(2) Obligația care le revine prestatorilor de servicii de plată în temeiul alineatului (1) se aplică în cazul în care, în cursul unui trimestru calendaristic, un prestator de servicii de plată prestează servicii de plată care corespund unui număr de peste 25 de plăți transfrontaliere către același beneficiar al plăților.

Numărul de plăți transfrontaliere menționate la primul paragraf de la prezentul alineat se calculează cu referire la serviciile de plată prestate de prestatorul de servicii de plată pentru fiecare stat membru și pentru fiecare element de identificare astfel cum este menționat la articolul 243c alineatul (2). În cazul în care prestatorul de servicii de plată deține informații conform cărora beneficiarul plăților dispune de mai multe elemente de identificare, calculul se efectuează cu referire la beneficiarul plăților.

(3) Obligația prevăzută la alineatul (1) nu se aplică serviciilor de plată prestate de prestatorii de servicii de plată ai plătitorului pentru orice plată atunci când cel puțin unul dintre prestatorii de servicii de plată ai beneficiarului se află într-un stat membru, astfel cum rezultă din codul BIC al prestatorului de servicii de plată sau din orice alt cod de identificare comercială care identifică fără echivoc prestatorul de servicii de plată și locația acestuia. Prestatorii de servicii de plată ai plătitorului includ, în orice caz, respectivele servicii de plată în calculul menționat la alineatul (2).

(4) În cazul în care prestatorilor de servicii de plată li se aplică obligația prevăzută de alineatul (1), evidențele:

- (a) sunt păstrate de către prestatorul de servicii de plată în format electronic pentru o perioadă de trei ani calendaristici de la sfârșitul anului calendaristic al datei plății;
- (b) sunt puse la dispoziție în conformitate cu articolul 24b din Regulamentul (UE) nr. 904/2010 statului membru de origine al prestatorului de servicii de plată sau statelor membre gazdă în cazul în care prestatorul de servicii de plată prestează servicii de plată în alte state membre decât statul membru de origine.

Articolul 243c

(1) În aplicarea articolului 243b alineatul (1) al doilea paragraf și fără a aduce atingere prevederilor titlului V, locația plătitorului se consideră a fi în statul membru care corespunde:

- (a) codului IBAN al contului de plăți al plătitorului sau oricărui alt identificator care identifică fără echivoc și furnizează locația plătitorului, sau în absența unor astfel de identificatori;
- (b) codului BIC sau oricărui alt cod de identificare comercială care identifică fără echivoc și furnizează locația prestatorului de servicii de plată care acționează în numele plătitorului.

(2) În aplicarea articolului 243b alineatul (1) al doilea paragraf, locația beneficiarului plății se consideră a fi în statul membru, pe teritoriul terț sau în țara terță care corespunde:

- (a) codului IBAN al contului de plăți al beneficiarului plății sau oricărui alt identificator care identifică fără echivoc și furnizează locația beneficiarului plății, sau în absența unor astfel de identificatori;
- (b) codului BIC sau oricărui alt cod de identificare comercială care identifică fără echivoc și furnizează locația prestatorului de servicii de plată care acționează în numele beneficiarului plății.

Articolul 243d

- (1) Evidențele păstrate de prestatorii de servicii de plată, în temeiul articolului 243b, conțin următoarele informații:
- (a) codul BIC sau orice alt cod de identificare comercială care identifică fără echivoc prestatorul de servicii de plată;
 - (b) numele sau denumirea comercială a beneficiarului plății, astfel cum figurează în evidențele prestatorului de servicii de plată;
 - (c) dacă este disponibil, orice cod de înregistrare în scopuri de TVA sau alt cod fiscal național al beneficiarului plății;
 - (d) codul IBAN sau, în absența codului IBAN, orice alt identificator care identifică fără echivoc și furnizează locația beneficiarului plății;
 - (e) codul BIC sau orice alt cod de identificare comercială care identifică fără echivoc și furnizează locația prestatorului de servicii de plată care acționează în numele beneficiarului plății, în cazul în care beneficiarul primește fonduri fără să aibă un cont de plăți;
 - (f) dacă este disponibilă, adresa beneficiarului plății, astfel cum figurează în evidențele prestatorului de servicii de plată;
 - (g) detaliile privind orice plată transfrontalieră, astfel cum este menționată la articolul 243b alineatul (1);
 - (h) detaliile privind orice restituire a unei plăți, astfel cum este identificată ca fiind legată de plățile transfrontaliere menționate la litera (g).
- (2) Informațiile menționate la alineatul (1) literele (g) și (h) conțin următoarele detalii:
- (a) data și ora efectuării plății sau a restituirii plății;
 - (b) valoarea și moneda plății sau a restituirii plății;
 - (c) statul membru de origine al plății primite de sau în numele beneficiarului plății, statul membru de destinație a restituirii, după caz, precum și informațiile utilizate pentru a stabili originea sau destinația plății sau a restituirii plății în conformitate cu articolul 243c;
 - (d) orice referință care identifică fără echivoc plata;
 - (e) dacă este cazul, informația că plata este inițiată la sediul fizic al comerciantului.”

(*) Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, și de abrogare a Directivei 2007/64/CE (JO L 337, 23.12.2015, p. 35).

(**) Regulamentul (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 de stabilire a cerințelor tehnice și comerciale aplicabile operațiunilor de transfer de credit și de debitare directă în euro și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 924/2009 (JO L 94, 30.3.2012, p. 22).

Articolul 2

- (1) Statele membre adoptă și publică, până cel târziu la 31 decembrie 2023, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul dispozițiilor respective.

Statele membre aplică dispozițiile respective de la 1 ianuarie 2024.

Atunci când statele membre adoptă dispozițiile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a unei astfel de trimiteri.

- (2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 3

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 18 februarie 2020.

Pentru Consiliu
Președintele
Z. MARIĆ

DIRECTIVA (UE) 2020/285 A CONSILIULUI**din 18 februarie 2020****de modificare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată în ceea ce privește regimul special pentru întreprinderile mici și a Regulamentului (UE) nr. 904/2010 în ceea ce privește cooperarea administrativă și schimbul de informații în scopul monitorizării aplicării corecte a regimului special pentru întreprinderile mici**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 113,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

- (1) Directiva 2006/112/CE a Consiliului ⁽³⁾ permite statelor membre să continue aplicarea propriilor regimuri speciale pentru întreprinderile mici în conformitate cu dispoziții comune și în vederea unei armonizări sporite. Cu toate acestea, aceste dispoziții sunt depășite și nu reduc sarcina de asigurare a conformității pentru întreprinderile mici, deoarece au fost concepute pentru un sistem comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA) bazat pe impozitarea în statul membru de origine.
- (2) În cadrul planului său de acțiune privind TVA, Comisia a anunțat un amplu pachet de măsuri de simplificare pentru întreprinderile mici care este menit să reducă sarcina administrativă a acestora și să contribuie la crearea unui mediu fiscal care să faciliteze creșterea întreprinderilor și dezvoltarea comerțului transfrontalier. Pachetul de măsuri de simplificare cuprinde revizuirea regimului special pentru întreprinderile mici, astfel cum a fost descrisă în Comunicarea referitoare la continuarea planului de acțiune privind TVA. Revizuirea regimului special pentru întreprinderile mici constituie, așadar, un element important al pachetului de reforme inclus în planul de acțiune privind TVA.
- (3) Pentru a aborda problema sarcinii disproporționate de asigurare a conformității cu care se confruntă întreprinderile mici scutite, acestea ar trebui să aibă de asemenea la dispoziție anumite măsuri de simplificare.
- (4) Regimul special pentru întreprinderile mici, în forma actuală, permite acordarea unei scutiri numai întreprinderilor stabilite în statul membru în care este datorată TVA. Acest fapt are un impact negativ asupra concurenței pe piața internă pentru întreprinderile care nu sunt stabilite în statul membru respectiv. Pentru a aborda această situație și pentru a evita și alte denaturări, ar trebui să poată beneficia de scutire și întreprinderile mici stabilite în alt stat membru decât cel în care este datorată TVA.
- (5) În cazul în care o persoană impozabilă este supusă unui regim de TVA obișnuit în statul membru de stabilire, dar se prevează de scutirea de TVA pentru întreprinderile mici în alt stat membru, deducerea taxei achitate în amonte ar trebui să reflecte o legătură cu livrările de bunuri și/sau prestările de servicii taxabile ale persoanei impozabile. Prin urmare, în cazul în care o astfel de persoană impozabilă achiziționează elemente de intrare în statul membru de stabilire care sunt legate de livrări de bunuri și/sau de prestări de servicii scutite în alte state membre, deducerea TVA în amonte nu ar trebui să fie posibilă.

⁽¹⁾ Avizul din 11 septembrie 2018 și avizul din 15 ianuarie 2020 (nepublicate încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ JO C 283, 10.8.2018, p. 35.

⁽³⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, 11.12.2006, p. 1).

- (6) Întreprinderile mici pot beneficia de scutire numai în cazul în care cifra lor de afaceri anuală este sub plafonul aplicat în statul membru în care este datorată TVA. La stabilirea plafoanelor, statele membre ar trebui să respecte normele privind plafoanele stabilite de Directiva 2006/112/CE. Normele respective, dintre care cele mai multe au fost instituite în anul 1977, nu mai sunt adecvate.
- (7) În vederea simplificării, mai multe state membre au fost autorizate să aplice, temporar, plafoane mai mari decât cele permise în temeiul Directivei 2006/112/CE. Deoarece modificarea normelor generale prin măsuri aprobate drept derogări nu este adecvată, ar trebui actualizate normele privind plafoanele.
- (8) Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a-și stabili propriul plafon național pentru scutire, la un nivel care să corespundă cel mai bine condițiilor lor economice și politice, cu respectarea plafonului superior prevăzut de prezenta directivă. În acest sens, ar trebui clarificat faptul că aplicarea unor plafoane diferite pentru sectoare economice diferite de către statele membre va trebui să se bazeze pe criterii obiective. În cazul în care o persoană impozabilă este eligibilă să beneficieze de mai multe plafoane sectoriale, statele membre ar trebui să se asigure că persoana impozabilă poate utiliza numai unul dintre aceste plafoane. Acestea ar trebui, de asemenea, să se asigure că plafoanele lor nu fac diferența între persoanele impozabile stabilite și cele nestabilite.
- (9) Plafonul cifrei de afaceri anuale pe care este întemeiată scutirea instituită în cadrul regimului special prevăzut de prezenta directivă se bazează numai pe valoarea combinată a livrărilor de bunuri și a prestărilor de servicii efectuate de o întreprindere mică în statul membru în care se acordă scutirea. În cazul în care o întreprindere care nu este stabilită în statul membru respectiv ar putea beneficia de o astfel de scutire indiferent de cifra de afaceri pe care o generează în alte state membre, ar putea avea loc o denaturare a concurenței. Pentru a reduce aceste denaturări ale concurenței și ca o măsură de protecție a veniturilor fiscale, numai acele întreprinderi a căror cifră de afaceri anuală la nivel de Uniune se situează sub un anumit plafon ar trebui să fie eligibile pentru scutire într-un stat membru în care nu sunt stabilite. Întreprinderile a căror cifră de afaceri în statul membru în care sunt stabilite se situează sub plafonul național ar trebui să poată continua să efectueze livrări de bunuri și/sau prestări de servicii scutite în statul membru respectiv, indiferent de cifra de afaceri generată în alte state membre, chiar dacă cifra lor de afaceri totală depășește plafonul la nivelul Uniunii.
- (10) Pentru a se permite un control eficace al aplicării scutirii și pentru a se asigura faptul că statele membre au acces la informațiile necesare, persoanele impozabile care doresc să se prevaleze de scutire într-un stat membru în care nu sunt stabilite ar trebui să fie obligate să transmită o notificare prealabilă statului membru în care sunt stabilite. Din motive de simplificare și de reducere a costurilor de asigurare a conformității, astfel de persoane impozabile ar trebui să fie identificate printr-un număr individual doar în statul membru de stabilire. Acest număr poate fi numărul individual de identificare în scopuri de TVA, însă acest lucru nu este obligatoriu.
- (11) Pentru a se asigura buna funcționare și monitorizare a scutirii, precum și transmiterea la timp a informațiilor, ar trebui stabilite în mod clar obligațiile de raportare ale persoanelor impozabile care se prevalează de scutire într-un stat membru în care nu sunt stabilite. Acest lucru ar trebui să permită persoanelor impozabile care respectă normele să fie scutite de astfel de obligații și de obligația de înregistrare în alte state membre decât statul membru de stabilire. Cu toate acestea, statele membre ar trebui să poată impune persoanelor impozabile nestabilite care nu respectă obligațiile de raportare care le vizează în mod specific să îndeplinească obligațiile generale privind înregistrarea și raportarea în scopuri de TVA, astfel cum sunt prevăzute în legislația națională în materie de TVA.
- (12) Pentru a se evita inconsecvențele în ceea ce privește calcularea cifrei de afaceri anuale la nivel de stat membru care servește drept referință pentru aplicarea scutirii, precum și a cifrei de afaceri anuale la nivel de Uniune, ar trebui să se precizeze elementele cifrei de afaceri care trebuie luate în considerare.
- (13) Pentru a se preveni eludarea normelor referitoare la scutirea pentru întreprinderile mici și pentru a se menține scopul scutirii respective, o persoană impozabilă, indiferent dacă este stabilită sau nu în statul membru care acordă scutirea, nu ar trebui să poată beneficia de scutire atunci când plafonul național stabilit în statul membru respectiv a fost depășit în anul calendaristic precedent. Din aceleași motive, o persoană impozabilă nestabilită în statul membru care acordă scutirea nu ar trebui să poată beneficia de scutire în cazul în care plafonul cifrei de afaceri anuale la nivel de Uniune a fost depășit în anul calendaristic precedent.

- (14) Pentru a se asigura o tranziție treptată a întreprinderilor mici de la scutire la impozitare, ar trebui să li se permită persoanelor impozabile să beneficieze în continuare de scutirea pentru întreprinderile mici pentru o perioadă limitată de timp atunci când cifra lor de afaceri nu depășește plafonul național de scutire cu mai mult de un anumit procentaj din respectivul plafon. Deoarece nivelul plafoanelor aplicate poate să difere de la un stat membru la altul, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a alege să aplice unul dintre cele două procentaje propuse, atât timp cât aplicarea procentajului nu are drept rezultat o cifră de afaceri a persoanei impozabile scutite care depășește o anumită sumă fixă. În cazul în care, pe parcursul unui an calendaristic, plafonul cifrei de afaceri anuale la nivel de Uniune este depășit, este necesar, având în vedere că acest plafon are ca funcție asigurarea protecției veniturilor, ca scutirea să înceteze să se aplice de la data respectivă.
- (15) Atunci când care se aplică o scutire, întreprinderile mici care se prevalează de scutire în statul membru de stabilire ar trebui să aibă acces, cel puțin, la o procedură de înregistrare în scopuri de TVA într-un anumit interval de timp. Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a prelungi termenul respectiv în cazuri specifice în care sunt necesare verificări aprofundate pentru a preveni evaziunea fiscală sau evitarea obligațiilor fiscale.
- (16) Întreprinderile mici care se prevalează de scutire în statul membru de stabilire ar trebui să aibă acces, cel puțin, la obligații de raportare simplificate.
- (17) Pe lângă acordarea unei scutiri de TVA, regimurile speciale permit și diminuarea treptată a taxelor. Diminuarea treptată a taxelor este o sursă de complexitate și nu aduce decât contribuții minore la reducerea sarcinii de asigurare a conformității pentru întreprinderile mici. Așadar, această măsură ar trebui să fie eliminată.
- (18) Statele membre ar trebui să poată acorda persoanelor impozabile dreptul de a alege între regimul general al TVA și regimul special pentru întreprinderile mici. Dacă persoana impozabilă își exercită acest drept, este oportun să se lase la latitudinea statelor membre să stabilească normele și condițiile detaliate pentru exercitarea respectivului drept de alegere.
- (19) Prezentă directivă nu ar trebui să genereze noi obligații de înregistrare sau de raportare pentru întreprinderile mici care se prevalează de scutire numai în statul membru de stabilire.
- (20) Întrucât obiectivul prezentei directive, și anume de a reduce sarcina de asigurare a conformității pentru întreprinderile mici, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dar poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestui obiectiv.
- (21) În conformitate cu Declarația politică comună a statelor membre și a Comisiei din 28 septembrie 2011 privind documentele explicative ⁽⁴⁾, statele membre s-au angajat ca, în cazurile justificate, la notificarea măsurilor de transpunere să transmită, de asemenea, unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că este justificată transmiterea unor astfel de documente.
- (22) Pentru asigurarea faptului că măsurile de simplificare prevăzute în Directiva 2006/112/CE în ceea ce privește regimul special pentru întreprinderile mici pot fi monitorizate în mod corespunzător, este necesar să se modifice Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului ⁽⁵⁾ astfel încât autoritățile competente relevante din statele membre să aibă acces automat la datele colectate de la persoanele impozabile care beneficiază de scutirea de TVA pentru întreprinderile mici.
- (23) Pentru a oferi întreprinderilor mici acces ușor la dispozițiile privind regimul special pentru întreprinderile mici din fiecare stat membru, aceste dispoziții ar trebui să fie publicate pe pagina de internet a Comisiei.
- (24) Comitetul Regiunilor a emis un aviz pe 10 octombrie 2018 ⁽⁶⁾.
- (25) Directiva 2006/112/CE și Regulamentul (UE) nr. 904/2010 ar trebui modificate în consecință,

⁽⁴⁾ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului din 7 octombrie 2010 privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată (JO L 268, 12.10.2010, p. 1).

⁽⁶⁾ JO C 461, 21.12.2018, p. 43.

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificarea Directivei 2006/112/CE

Directiva 2006/112/CE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2 alineatul (1) litera (b), punctul (i) se înlocuiește cu următorul text:

„(i) o persoană impozabilă care acționează ca atare sau o persoană juridică neimpozabilă, în cazul în care vânzătorul este o persoană impozabilă care acționează ca atare și care nu poate beneficia de scutirea pentru întreprinderile mici prevăzută la articolul 284 și care nu este reglementată de articolul 33 sau 36;”.
2. Articolul 139 se modifică după cum urmează:
 - (a) alineatul (1) primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Scutirea prevăzută la articolul 138 alineatul (1) nu se aplică livrării de bunuri efectuate de persoane impozabile care, pe teritoriul statului membru în care este efectuată livrarea, beneficiază de scutirea pentru întreprinderile mici prevăzută la articolul 284.”;
 - (b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Scutirea prevăzută la articolul 138 alineatul (2) litera (b) nu se aplică livrării de produse supuse accizelor efectuate de către persoane impozabile care, pe teritoriul statului membru în care este efectuată livrarea, beneficiază de scutirea pentru întreprinderile mici prevăzută la articolul 284.”
3. Articolul 167a se modifică după cum urmează:
 - (a) al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre care aplică sistemul opțional menționat la primul paragraf stabilesc un plafon pentru persoanele impozabile care utilizează sistemul respectiv pe teritoriul lor, plafon care se bazează pe cifra de afaceri anuală a persoanei impozabile calculată în conformitate cu articolul 288. Acest plafon nu poate depăși 2 000 000 EUR sau echivalentul în monedă națională.”;
 - (b) al treilea paragraf se elimină.
4. La articolul 169, litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) operațiuni, altele decât cele scutite în temeiul articolului 284, legate de activitățile prevăzute la articolul 9 alineatul (1) al doilea paragraf, efectuate în afara statului membru în care taxa este datorată sau achitată, pentru care TVA este deductibilă în cazul în care operațiunile sunt efectuate în statul membru respectiv;”.
5. La articolul 220a alineatul (1), se adaugă următoarea literă:

„(c) în cazul în care persoana impozabilă beneficiază de scutirea pentru întreprinderile mici prevăzută la articolul 284.”
6. La articolul 270, litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) valoarea anuală totală, exclusiv TVA, a livrărilor de bunuri și a prestațiilor de servicii nu depășește, cu mai mult de 35 000 EUR sau echivalentul în monedă națională, valoarea cifrei de afaceri anuale care servește drept referință pentru persoanele impozabile care intră sub incidența scutirii pentru întreprinderile mici prevăzute la articolul 284;”.
7. La articolul 272 alineatul (1), litera (d) se elimină.
8. În titlul XII capitolul 1, se introduce următoarea secțiune:

„Secțiunea - 1

Definiții

Articolul 280a

În sensul prezentului capitol, se aplică următoarele definiții:

1. «cifra de afaceri anuală la nivel de stat membru» înseamnă valoarea totală anuală a livrărilor de bunuri și a prestațiilor de servicii, exclusiv TVA, efectuate de o persoană impozabilă în acel stat membru în decursul unui an calendaristic;
2. «cifra de afaceri anuală la nivel de Uniune» înseamnă valoarea totală anuală a livrărilor de bunuri și a prestațiilor de servicii, exclusiv TVA, efectuate de o persoană impozabilă pe teritoriul Comunității în decursul unui an calendaristic.”

9. În titlul XII capitolul 1, titlul secțiunii 2 se înlocuiește cu următorul text:

„Scutiri”.

10. Articolul 282 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 282

Scutirile prevăzute în prezenta secțiune se aplică livrărilor de bunuri și prestărilor de servicii efectuate de întreprinderile mici.”

11. La articolul 283 alineatul (1), litera (c) se elimină.

12. Articolul 284 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 284

(1) Statele membre pot scuti livrările de bunuri și prestările de servicii efectuate pe teritoriul lor de către persoane impozabile care sunt stabilite pe teritoriul respectiv și a căror cifră de afaceri anuală la nivel de stat membru, aferentă acelor livrări de bunuri și/sau prestări de servicii, nu depășește plafonul stabilit de acele state membre pentru aplicarea acestei scutiri. Plafonul respectiv nu poate depăși 85 000 EUR sau echivalentul în monedă națională.

Statele membre pot stabili plafoane diferite pentru sectoare economice diferite, pe baza unor criterii obiective. Totuși, niciunul dintre aceste plafoane nu poate depăși plafonul de 85 000 EUR sau echivalentul în monedă națională.

Statele membre se asigură că o persoană impozabilă eligibilă pentru a beneficia de mai multe plafoane sectoriale poate utiliza numai unul dintre aceste plafoane.

Plafoanele stabilite de un stat membru nu fac distincție între persoanele impozabile stabilite și cele care nu sunt stabilite în statul membru respectiv.

(2) Statele membre care au instituit scutirea prevăzută la alineatul (1) acordă, de asemenea, această scutire pentru livrările de bunuri și prestările de servicii efectuate pe teritoriul lor de către persoane impozabile stabilite într-un alt stat membru, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) cifra de afaceri anuală la nivel de Uniune a respectivei persoane impozabile nu depășește 100 000 EUR;

(b) valoarea livrărilor de bunuri și a prestărilor de servicii efectuate în statul membru în care persoana impozabilă nu este stabilită nu depășește plafonul aplicabil în acel stat membru pentru acordarea scutirii persoanelor impozabile stabilite în acel stat membru.

(3) În pofida articolului 292b, pentru ca o persoană impozabilă să se prevaleze de scutire într-un stat membru în care respectiva persoană nu este stabilită, persoana impozabilă:

(a) transmite o notificare prealabilă statului membru de stabilire; și

(b) este identificată în vederea aplicării scutirii printr-un număr individual doar în statul membru de stabilire.

Statele membre pot utiliza numărul individual de identificare în scopuri de TVA deja atribuit persoanei impozabile în ceea ce privește obligațiile care revin persoanei respective în cadrul sistemului intern sau să aplice structura unui număr TVA sau orice alt număr în scopul identificării menționate la primul paragraf litera (b).

Numărul individual de identificare menționat la primul paragraf litera (b) are sufixul «EX» sau sufixul «EX» se adaugă la numărul respectiv.

(4) Persoana impozabilă informează în prealabil statul membru de stabilire, printr-o actualizare a unei notificări prealabile, cu privire la orice modificări ale informațiilor furnizate anterior în conformitate cu primul paragraf de la alineatul (3), inclusiv cu privire la intenția de a se prevala de scutire într-un alt stat membru sau în alte state membre decât cel indicat sau cele indicate în notificarea prealabilă, precum și cu privire la decizia de a înceta aplicarea regimului de scutire în unul sau mai multe dintre statele membre în care persoana impozabilă respectivă nu este stabilită.

Încetarea devine efectivă începând cu prima zi a următorului trimestru calendaristic care urmează primirii informațiilor de la persoana impozabilă sau, în cazul în care aceste informații sunt primite în ultima lună a unui trimestru calendaristic, începând cu prima zi a celei de a doua luni a trimestrului calendaristic următor.

(5) Scutirea se aplică în ceea ce privește statul membru în care persoana impozabilă nu este stabilită și în care persoana impozabilă respectivă intenționează să se prevaleze de scutire în conformitate cu:

- (a) o notificare prealabilă, de la data la care statul membru de stabilire comunică persoanei impozabile numărul individual de identificare; sau
- (b) o actualizare a unei notificări prealabile, de la data la care statul membru de stabilire confirmă numărul persoanei impozabile ca urmare a actualizării pe care aceasta din urmă a efectuat-o.

Data menționată la primul paragraf poate fi cel târziu cea de-a 35-azi lucrătoare de la primirea notificării prealabile sau a actualizării notificării prealabile menționate în primul paragraf de la alineatul (3) și în primul paragraf de la alineatul (4), cu excepția cazurilor specifice în care, pentru a preveni evaziunea fiscală sau evitarea obligațiilor fiscale, statele membre pot solicita un termen suplimentar pentru a efectua verificările necesare.

(6) Valoarea echivalentă în moneda națională a sumei menționate la prezentul articol se calculează prin aplicarea cursului de schimb publicat de Banca Centrală Europeană la 18 ianuarie 2018.”

13. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 284a

(1) Notificarea prealabilă menționată la articolul 284 alineatul (3) primul paragraf litera (a) conține cel puțin următoarele informații:

- (a) numele, activitatea, forma juridică și adresa persoanei impozabile;
- (b) statul membru sau statele membre în care persoana impozabilă intenționează să se prevala de scutire;
- (c) valoarea totală a livrărilor de bunuri și/sau a prestațiilor de servicii efectuate în statul membru în care este stabilită persoana impozabilă și în fiecare dintre celelalte state membre în cursul anului calendaristic precedent;
- (d) valoarea totală a livrărilor de bunuri și/sau a prestațiilor de servicii efectuate în statul membru în care este stabilită persoana impozabilă și în fiecare dintre celelalte state membre în cursul anului calendaristic curent înainte de notificare.

Informațiile menționate la primul paragraf litera (c) din prezentul alineat trebuie furnizate pentru fiecare an calendaristic anterior care face parte din perioada menționată la articolul 288a alineatul (1) primul paragraf în ceea ce privește orice stat membru care aplică opțiunea prevăzută în articolul respectiv.

(2) În cazul în care persoana impozabilă informează statul membru de stabilire, în conformitate cu articolul 284 alineatul (4), că intenționează să se prevala de scutire într-un alt stat membru sau în alte state membre decât cel indicat sau cele indicate în notificarea prealabilă, persoana respectivă nu este obligată să furnizeze informațiile menționate la alineatul (1) din prezentul articol, în măsura în care informațiile respective au fost deja incluse în rapoartele prezentate anterior în temeiul articolului 284b.

Actualizarea unei notificări prealabile menționate la primul paragraf include numărul individual de identificare menționat la articolul 284 alineatul (3) litera (b).

Articolul 284b

(1) O persoană impozabilă care se prevalează de scutirea prevăzută la articolul 284 alineatul (1) într-un stat membru în care persoana respectivă nu este stabilită, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 284 alineatele (3) și (4), raportează statului membru de stabilire, pentru fiecare trimestru calendaristic, următoarele informații, inclusiv numărul individual de identificare menționat la articolul 284 alineatul (3) litera (b):

- (a) valoarea totală a livrărilor de bunuri și/sau a prestațiilor de servicii efectuate în cursul trimestrului calendaristic în statul membru de stabilire sau «0» în cazul în care nu s-au efectuat livrări de bunuri sau prestații de servicii;
- (b) valoarea totală a livrărilor de bunuri și/sau a prestațiilor de servicii efectuate în cursul trimestrului calendaristic în fiecare dintre statele membre, altele decât statul membru de stabilire, sau «0» în cazul în care nu s-au efectuat livrări de bunuri sau prestații de servicii.

(2) Persoana impozabilă comunică informațiile prevăzute la alineatul (1) în termen de o lună de la sfârșitul trimestrului calendaristic.

(3) Atunci când plafonul cifrei de afaceri anuale la nivel de Uniune menționat la articolul 284 alineatul (2) litera (a) este depășit, persoana impozabilă informează statul membru de stabilire în termen de 15 zile lucrătoare. În același timp, persoana impozabilă are obligația de a raporta valoarea livrărilor de bunuri și a prestațiilor de servicii menționate la alineatul (1) care au fost efectuate de la începutul trimestrului calendaristic curent până la data la care plafonul cifrei de afaceri anuale la nivel de Uniune a fost depășit.

Articolul 284c

(1) În sensul articolului 284a alineatul (1) literele (c) și (d) și al articolului 284b alineatul (1), se aplică următoarele:

- (a) valorile constau în sumele enumerate la articolul 288;
- (b) valorile sunt exprimate în euro;
- (c) în cazul în care statul membru care acordă scutirea aplică plafoane diferite, astfel cum se prevede la articolul 284 alineatul (1) al doilea paragraf, persoana impozabilă este obligată, în ceea ce privește statul membru respectiv, să raporteze separat valoarea totală a livrărilor de bunuri și/sau a prestațiilor de servicii în ceea ce privește fiecare plafon care poate fi aplicabil.

În sensul primului paragraf litera (b), statele membre care nu au adoptat moneda euro pot impune ca valorile să fie exprimate în moneda lor națională. Dacă livrările de bunuri și prestațiile de servicii au fost efectuate în alte monede, persoana impozabilă utilizează cursul de schimb în vigoare în prima zi a anului calendaristic. Conversia se efectuează prin aplicarea cursului de schimb publicat de Banca Centrală Europeană pentru ziua respectivă sau, în cazul în care acesta nu este publicat în acea zi, în următoarea zi de publicare.

(2) Statul membru de stabilire poate solicita transmiterea prin mijloace electronice a informațiilor menționate la articolul 284 alineatele (3) și (4), precum și la articolul 284b alineatele (1) și (3), în condițiile stabilite de statul membru respectiv.

Articolul 284d

(1) Persoana impozabilă care se prevalează de scutire într-un stat membru în care nu este stabilită nu are obligația, în ceea ce privește livrările de bunuri și prestațiile de servicii care fac obiectul scutirii în statul membru respectiv:

- (a) de a fi înregistrată în scopuri de TVA în temeiul articolelor 213 și 214;
- (b) de a depune o declarație privind TVA în temeiul articolului 250.

(2) Persoana impozabilă care se prevalează de scutire în statul membru de stabilire și în orice alt stat membru în care nu este stabilită nu este obligată în ceea ce privește livrările de bunuri și prestațiile de servicii care fac obiectul scutirii în statul membru de stabilire să depună o declarație privind TVA în temeiul articolului 250.

(3) Prin derogare de la alineatele (1) și (2) din prezentul articol, în cazul în care o persoană impozabilă nu respectă normele prevăzute la articolul 284b, statele membre pot solicita unei astfel de persoane impozabile să își îndeplinească obligațiile în materie de TVA, precum cele menționate la alineatul (1) din prezentul articol.

Articolul 284e

Fără întârziere, statul membru de stabilire fie dezactivează numărul de identificare menționat la articolul 284 alineatul (3) litera (b), fie, dacă persoana impozabilă continuă să se prevaleze de scutire într-un alt stat membru sau în alte state membre, adaptează informațiile primite în temeiul articolului 284 alineatele (3) și (4) în ceea ce privește statul membru sau statele membre vizate în situațiile următoare:

- (a) valoarea totală a livrărilor de bunuri și/sau a prestațiilor de servicii raportate de persoana impozabilă depășește suma menționată la articolul 284 alineatul (2) litera (a);
- (b) statul membru care acordă scutirea a notificat că persoana impozabilă nu este eligibilă pentru scutire sau că scutirea a încetat să se mai aplice în statul membru respectiv;
- (c) persoana impozabilă a informat cu privire la decizia sa de a înceta aplicarea scutirii; sau
- (d) persoana impozabilă a informat sau, în cazul în care nu a informat, se poate presupune că și-a încetat activitatea.”

14. Articolele 285, 286 și 287 se elimină.

15. Articolul 288 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 288

(1) Cifra de afaceri anuală ce servește drept referință în scopul aplicării scutirii prevăzute la articolul 284 se constituie din următoarele sume, exclusiv TVA:

- (a) valoarea livrărilor de bunuri și a prestațiilor de servicii, în măsura în care ar fi impozitate dacă ar fi livrate sau prestate de o persoană impozabilă nescutită;

- (b) valoarea operațiunilor care sunt scutite, cu dreptul de deducere a TVA achitată în etapa anterioară, în temeiul articolului 110, al articolului 111 sau al articolului 125 alineatul (1);
 - (c) valoarea operațiunilor care sunt scutite în temeiul articolelor 146-149 și al articolelor 151, 152 și 153;
 - (d) valoarea operațiunilor care sunt scutite în temeiul articolului 138, în cazul în care se aplică scutirea prevăzută la articolul respectiv;
 - (e) valoarea operațiunilor imobiliare, a operațiunilor financiare prevăzute la articolul 135 alineatul (1) literele (b)-(g) și valoarea serviciilor de asigurare și reasigurare, cu excepția cazului în care aceste operațiuni au caracterul de operațiuni accesorii.
- (2) Cesiunile de active fixe corporale sau necorporale ale unei persoane impozabile nu se iau în considerare în scopul calculării cifrei de afaceri menționate la alineatul (1).”

16. Se introduce următorul articol:

„Articolul 288a

(1) O persoană impozabilă, indiferent dacă este stabilită sau nu în statul membru care acordă scutirea prevăzută la articolul 284 alineatul (1), nu poate beneficia de această scutire pe o perioadă de un an calendaristic în cazul în care plafonul stabilit în conformitate cu alineatul menționat a fost depășit în anul calendaristic precedent. Statul membru care acordă scutirea poate prelungi această perioadă la doi ani calendaristici.

În cazul în care, pe parcursul unui an calendaristic, plafonul menționat la articolul 284 alineatul (1) este depășit cu:

- (a) maximum 10 %, persoana impozabilă poate continua să beneficieze de scutirea prevăzută la articolul 284 alineatul (1) pe parcursul anului calendaristic respectiv;
- (b) mai mult de 10 %, scutirea prevăzută la articolul 284 alineatul (1) încetează să se aplice de la data respectivă.

Prin excepție de la al doilea paragraf literele (a) și (b), statele membre pot stabili un plafon de 25 % sau pot permite persoanei impozabile să beneficieze în continuare de scutirea prevăzută la articolul 284 alineatul (1) fără niciun plafon în cursul anului calendaristic în care plafonul este depășit. Cu toate acestea, aplicarea acestui plafon sau a acestei opțiuni nu poate conduce la scutirea unei persoane impozabile a cărei cifră de afaceri în statul membru care acordă scutirea depășește 100 000 EUR.

Prin derogare de la al doilea și al treilea paragraf, statele membre pot decide ca scutirea prevăzută la articolul 284 alineatul (1) să înceteze să se mai aplice de la data la care plafonul stabilit în conformitate cu alineatul menționat este depășit.

(2) O persoană impozabilă care nu este stabilită în statul membru care acordă scutirea prevăzută la articolul 284 alineatul (1) nu poate beneficia de scutirea respectivă în cazul în care plafonul cifrei de afaceri anuale la nivel de Uniune menționat la articolul 284 alineatul (2) litera (a) a fost depășit în anul calendaristic precedent.

În cazul în care, în cursul unui an calendaristic, plafonul cifrei de afaceri anuale la nivel de Uniune menționat la articolul 284 alineatul (2) litera (a) este depășit, scutirea prevăzută la articolul 284 alineatul (1), acordată unei persoane impozabile care nu este stabilită în statul membru care a acordat scutirea, încetează să se aplice de la data respectivă.

(3) Valoarea echivalentă în moneda națională a sumei menționate la alineatul (1) se calculează prin aplicarea cursului de schimb publicat de Banca Centrală Europeană la 18 ianuarie 2018.”

17. La articolul 290, a doua teză se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre pot stabili normele și condițiile detaliate pentru aplicarea acestei opțiuni.”

18. Articolele 291 și 292 se elimină.

19. În titlul XII capitolul 1, se introduce următoarea secțiune:

„Secțiunea 2a

Simplificarea obligațiilor pentru întreprinderile mici scutite

Articolul 292a

În sensul prezentei secțiuni, «întreprindere mică scutită» înseamnă orice persoană impozabilă care beneficiază de scutire în statul membru în care se datorează TVA în conformitate cu articolul 284 alineatele (1) și (2).

Articolul 292b

Fără a se aduce atingere articolului 284 alineatul (3), statele membre pot exonera întreprinderile mici scutite stabilite pe teritoriul lor, care se prevalează de scutire numai pe teritoriul respectiv, de obligația de a declara data începerii activității lor în temeiul articolului 213 și de a se identifica printr-un număr individual în temeiul articolului 214, cu excepția cazului în care aceste întreprinderi desfășoară operațiuni care intră sub incidența articolului 214 litera (b), (d) sau (e).

În cazul în care opțiunea menționată la primul paragraf nu este exercitată, statele membre instituie o procedură de identificare a unor astfel de întreprinderi mici scutite prin intermediul unui număr individual. Procedura de identificare durează cel mult 15 zile lucrătoare, cu excepția cazurilor specifice în care, pentru a preveni evaziunea fiscală sau evitarea obligațiilor fiscale, statele membre pot solicita un termen suplimentar pentru a efectua verificările necesare.

Articolul 292c

Statele membre pot exonera întreprinderile mici scutite stabilite pe teritoriul lor și care se prevalează de scutire numai pe teritoriul respectiv de obligația de a depune declarația privind TVA prevăzută la articolul 250.

În cazul în care opțiunea menționată la primul paragraf nu este exercitată, statele membre permit întreprinderilor mici scutite respective să depună o declarație privind TVA simplificată care să acopere durata unui an calendaristic. Cu toate acestea, întreprinderile mici scutite pot opta pentru aplicarea perioadei fiscale stabilite în conformitate cu articolul 252.

Articolul 292d

Statele membre pot exonera întreprinderile mici scutite de anumite sau de toate obligațiile prevăzute la articolele 217-271.”

20. În titlul XII capitolul 1 se elimină secțiunea 3.

21. La articolul 314, litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) altă persoană impozabilă, în măsura în care livrarea de bunuri de către aceasta face obiectul unei scutiri pentru întreprinderile mici prevăzută la articolul 284 și se referă la bunuri de capital;”.

22. La articolul 334, litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) altă persoană impozabilă, în măsura în care livrarea de bunuri, efectuată de aceasta în conformitate cu contractul pe baza căruia se plătește comision la vânzare, face obiectul unei scutiri pentru întreprinderile mici prevăzută la articolul 284 și se referă la bunuri de capital;”.

*Articolul 2***Modificarea Regulamentului (UE) nr. 904/2010**

Regulamentul (UE) nr. 904/2010 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 17 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), se adaugă următoarea literă:

„(g) informațiile pe care le culege în temeiul articolului 284 alineatele (3) și (4) și al articolului 284b din Directiva 2006/112/CE.”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Comisia adoptă, prin acte de punere în aplicare, detaliile tehnice privind ancheta automată a informațiilor menționate la alineatul (1) din prezentul articol. Acele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 58 alineatul (2).”

2. La articolul 21, se introduce următorul alineat:

„(2b) În ceea ce privește informațiile menționate la articolul 17 alineatul (1) litera (g), sunt accesibile cel puțin următoarele detalii:

(a) numerele de identificare individuale ale persoanelor impozabile scutite, eliberate de statul membru care furnizează informațiile;

- (b) numele, activitatea, forma juridică și adresa persoanelor impozabile scutite identificate prin numărul de identificare individuală menționat la litera (a);
- (c) statul membru sau statele membre în care persoana impozabilă se prevalează de scutire;
- (d) data de la care începe să se aplice scutirea cu privire la persoana impozabilă într-un stat membru sau în mai multe state membre;
- (e) informațiile menționate la articolul 284a alineatul (1) primul paragraf literele (c) și (d) din Directiva 2006/112/CE;
- (f) valoarea totală a livrărilor de bunuri și/sau a prestațiilor de servicii, pe trimestru calendaristic, efectuate de fiecare persoană impozabilă care deține un număr de identificare individuală menționat la litera (a) în statul membru în care este stabilită persoana impozabilă;
- (g) valoarea totală a livrărilor de bunuri și/sau a prestațiilor de servicii, pe trimestru calendaristic, efectuate de fiecare persoană impozabilă care deține un număr de identificare individuală menționat la litera (a) în fiecare stat membru, altul decât cel în care este stabilită persoana impozabilă;
- (h) data la care cifra de afaceri anuală la nivelul Uniunii a persoanei impozabile a depășit cuantumul menționat la articolul 284 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2006/112/CE;
- (i) data la care intră în vigoare decizia persoanei impozabile de a înceta voluntar să aplice scutirea, precum și statul membru sau statele membre în care încetarea produce efecte;
- (j) data la care încetează activitatea persoanei impozabile și statul membru sau statele membre în cauză.

Valorile menționate la primul paragraf literele (e)-(g) se precizează separat pentru fiecare plafon care poate fi aplicat în temeiul articolului 284 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva 2006/112/CE.”

3. La articolul 31, se introduce următorul alineat:

„(2a) Fiecare stat membru confirmă prin mijloace electronice că persoana impozabilă căreia i se emite un număr de identificare individuală menționat la articolul 284 alineatul (3) din Directiva 2006/112/CE este o întreprindere mică scutită. Confirmarea specifică statul membru sau statele membre în care persoana impozabilă se prevalează de scutire.”

4. La articolul 32, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Pe baza informațiilor furnizate de statele membre, Comisia publică pe pagina sa de internet detaliile cu privire la dispozițiile aprobate de fiecare stat membru care transpune articolul 167a, capitolul 3 din titlul XI și capitolul 1 din titlul XII din Directiva 2006/112/CE.”

5. Se introduce următorul capitol:

„CAPITOLUL Xa

DISPOZIȚII PRIVIND REGIMUL SPECIAL PREVĂZUT ÎN TITLUL XII CAPITOLUL 1 DIN DIRECTIVA 2006/112/CE

Articolul 37a

(1) Statul membru de stabilire transmite următoarele informații pe cale electronică autorităților competente ale statelor membre care acordă scutirea în termen de 15 zile lucrătoare de la data la care informațiile respective devin disponibile:

- (a) în ceea ce privește persoanele impozabile care au transmis o notificare prealabilă sau o actualizare a unei notificări menționată la articolul 284 alineatul (3) sau (4) din Directiva 2006/112/CE, informațiile menționate la articolul 21 alineatul (2b) literele (a) și (d) din prezentul regulament;
- (b) în ceea ce privește persoanele impozabile a căror cifră de afaceri anuală la nivel de Uniune a depășit suma menționată la articolul 284 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2006/112/CE, informațiile menționate la articolul 21 alineatul (2b) literele (a) și (h) din prezentul regulament;
- (c) în ceea ce privește persoanele impozabile care nu au respectat normele prevăzute la articolul 284b din Directiva 2006/112/CE, nerespectarea respectivă și informațiile menționate la articolul 21 alineatul (2b) litera (a) din prezentul regulament.

(2) Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, detaliile tehnice, inclusiv cu privire la un mesaj electronic comun, aferente transmiterii informațiilor menționate la alineatul (1) de la prezentul articol. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 58 alineatul (2).

Articolul 37b

- (1) Statul membru în care o persoană impozabilă a transmis o notificare prealabilă sau o actualizare ulterioară în conformitate cu articolul 284 alineatul (3) sau (4) din Directiva 2006/112/CE, calculează, înainte de identificarea persoanei impozabile sau de confirmarea către persoana impozabilă a numărului individual de identificare, pe baza valorii totale a livrărilor de bunuri și/sau a prestațiilor de servicii comunicate de persoana impozabilă, că plafonul cifrei de afaceri anuale la nivelul Uniunii menționat la articolul 284 alineatul (2) litera (a) din directiva respectivă nu a fost depășit în cursul anului calendaristic curent sau al anului calendaristic precedent.
- (2) Statul membru care acordă scutirea confirmă, prin mijloace electronice, autorităților competente din statul membru de stabilire, în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea informațiilor menționate la articolul 37a alineatul (1) litera (a) din prezentul regulament, pe baza valorii totale a livrărilor de bunuri și a prestațiilor de servicii raportate de persoana impozabilă, că plafonul cifrei de afaceri anuale menționat la articolul 284 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2006/112/CE nu a fost depășit în cursul anului calendaristic curent și că sunt îndeplinite condițiile menționate la articolul 288a alineatul (1) din directiva respectivă.
- (3) Statul membru care acordă scutirea notifică fără întârziere, prin mijloace electronice, autorităților competente din statul membru de stabilire data la care persoana impozabilă a încetat să mai fie eligibilă pentru scutirea prevăzută la articolul 288a alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE.
- (4) Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, detaliile tehnice, inclusiv cu privire la un mesaj electronic comun, ale notificărilor menționate la alineatele (2) și (3) din prezentul articol. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 58 alineatul (2).”

*Articolul 3***Transpunere**

- (1) Statele membre adoptă și publică, până la 31 decembrie 2024, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma articolului 1 din prezenta directivă. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul dispozițiilor respective.

Statele membre aplică dispozițiile respective începând cu 1 ianuarie 2025.

Atunci când statele membre adoptă dispozițiile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a unei astfel de trimiteri.

- (2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de articolul 1 din prezenta directivă.

*Articolul 4***Intrare în vigoare**

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 2 se aplică de la 1 ianuarie 2025.

*Articolul 5***Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 18 februarie 2020.

Pentru Consiliu

Președintele

Z. MARIĆ

II

(Acte fără caracter legislativ)

DECIZII

DECIZIA (UE) 2020/286 A CONSILIULUI

din 27 februarie 2020

privind poziția care urmează să fie adoptată, în numele Uniunii Europene, în cadrul celei de a șaizeci și treia sesiuni a Comisiei privind stupefiantele, în ceea ce privește adăugarea unei substanțe pe lista de substanțe din tabelul I din Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva traficului ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 207 alineatul (4) primul paragraf, coroborat cu articolul 218 alineatul (9),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Convenția Organizației Națiunilor Unite din 1988 împotriva traficului ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope (denumită în continuare „convenția”) a intrat în vigoare la 11 noiembrie 1990 și a fost încheiată de către Uniune prin Decizia 90/611/CEE a Consiliului ⁽¹⁾.
- (2) În conformitate cu articolul 12 alineatele (2)-(7) din convenție, pot fi adăugate substanțe în tabelele din convenție în care sunt enumerați precursorii de droguri.
- (3) Cu ocazia celei de a șaizeci și treia sesiuni din perioada 2-6 martie 2020 la Viena, Comisia privind stupefiantele urmează să ia o decizie privind adăugarea unei substanțe în tabelul I din convenție.
- (4) Este oportun să se stabilească poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul Comisiei privind stupefiantele, întrucât decizia va produce efecte juridice în Uniune și va avea vocația de a influența în mod decisiv conținutul dreptului Uniunii, și anume Regulamentul (CE) nr. 111/2005 al Consiliului ⁽²⁾ și Regulamentul (CE) nr. 273/2004 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾.
- (5) Conform evaluării Organului Internațional de Control al Stupefiantelor, substanța *alfa*-fenilacetoacetat de metil (MAPA) este utilizată frecvent la fabricarea ilicită a amfetaminei și metamfetaminei. Există dovezi potrivit cărora volumul și amploarea fabricării ilicite a acestor stupefiante și substanțe psihotrope cauzează grave probleme de sănătate publică sau sociale, astfel încât se justifică plasarea *alfa*-fenilacetoacetatului de metil (MAPA) sub control internațional. Fabricarea ilegală a amfetaminei și metamfetaminei cauzează importante probleme de sănătate publică și sociale în Uniune. Incidentele legate de traficul de *alfa*-fenilacetoacetat de metil (MAPA) implică cantități din ce în ce mai mari și sunt tot mai frecvente, iar grupurile infracționale organizate din Uniune exportă în mod ilegal amfetamină și metamfetamină către țări terțe.

⁽¹⁾ Decizia 90/611/CEE a Consiliului din 22 octombrie 1990 privind încheierea în numele Comunității Economice Europene a Convenției Organizației Națiunilor Unite împotriva traficului ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope (JO L 326, 24.11.1990, p. 56).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 111/2005 al Consiliului din 22 decembrie 2004 de stabilire a normelor de monitorizare a comerțului cu precursori de droguri dintre Uniune și țările terțe (JO L 22, 26.1.2005, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 273/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 privind precursorii drogurilor (JO L 47, 18.2.2004, p. 1).

- (6) Poziția Uniunii ar trebui să fie exprimată de statele membre ale Uniunii care sunt membre ale Comisiei privind stupefiantele,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul celei de a șaiszeci și treia sesiuni a Comisiei privind stupefiantele este de a adăuga substanța *alfa*-fenilacetat de metil (MAPA) în tabelul I din convenție.

Articolul 2

Poziția precizată la articolul 1 este exprimată de statele membre ale Uniunii care sunt membre ale Comisiei privind stupefiantele, acționând împreună.

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 27 februarie 2020.

Pentru Consiliu
Președintele
D. HORVAT

DECIZIA (UE) 2020/287 A CONSILIULUI

din 27 februarie 2020

privind poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene în cadrul comitetelor relevante ale Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite în ceea ce privește propunerile de amendamente la Regulamentele ONU nr. 10, 26, 28, 46, 48, 51, 55, 58, 59, 62, 79, 90, 106, 107, 110, 117, 121, 122, 128, 144, 148, 149, 150, 151 și 152, în ceea ce privește propunerile de amendamente la Regulamentele tehnice mondiale nr. 3, 6 și 16, în ceea ce privește propunerea de amendamente la Rezoluția consolidată R.E.5 și în ceea ce privește propunerile de autorizații pentru elaborarea unui amendament la RTM nr. 6 și pentru elaborarea unui nou RTM privind determinarea puterii vehiculelor electrice

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114 coroborat cu articolul 218 alineatul (9),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Prin Decizia 97/836/CE a Consiliului ⁽¹⁾, Uniunea a aderat la Acordul Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite (CEE-ONU) privind adoptarea de specificații tehnice uniforme pentru vehicule cu roți, echipamente și componente care pot fi montate și/sau folosite la vehicule cu roți și condițiile pentru recunoașterea reciprocă a omologărilor acordate pe baza specificațiilor respective (denumit în continuare „Acordul revizuit din 1958”). Acordul revizuit din 1958 a intrat în vigoare la 24 martie 1998.
- (2) Prin Decizia 2000/125/CE a Consiliului ⁽²⁾, Uniunea a aderat la Acordul privind stabilirea de norme tehnice mondiale aplicabile vehiculelor cu roți, echipamentelor și componentelor care pot fi montate și/sau utilizate la vehiculele cu roți (denumit în continuare „Acordul paralel”). Acordul paralel a intrat în vigoare la 15 februarie 2000.
- (3) În conformitate cu articolul 1 din Acordul revizuit din 1958 și cu articolul 6 din Acordul paralel, Forumul mondial CEE-ONU pentru armonizarea regulamentelor privind vehiculele (WP.29) poate adopta, după caz, propunerile de modificare a Regulamentelor ONU adoptate în temeiul Acordului revizuit din 1958 (denumite în continuare „Regulamentele ONU”) nr. 10, 26, 28, 46, 48, 51, 55, 58, 59, 62, 79, 90, 106, 107, 110, 117, 121, 122, 128, 144, 148, 149, 150, 151 și 152, propunerile de modificare a Regulamentelor tehnice mondiale (RTM) nr. 3, 6 și 16, propunerea de modificare a Rezoluției consolidate R.E.5 și propunerile de autorizații pentru elaborarea unui amendament la RTM nr. 6 și pentru elaborarea unui nou RTM privind determinarea puterii vehiculelor electrice (DEVP).
- (4) Ccu ocazia celei de a 180-a sesiuni a Forumului Mondial care va avea loc între 10 și 12 martie 2020, WP.29 urmează să adopte actele de mai sus în legătură cu dispozițiile administrative și specificațiile tehnice uniforme pentru aprobarea regulamentelor tehnice arminzate ale ONU și a RTM pentru omologarea vehiculelor cu roți, a echipamentelor și componentelor care pot fi montate și/sau utilizate la vehiculele cu roți.
- (5) Este oportun să se stabilească poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul WP.29 în ceea ce privește adoptarea propunerilor de regulamente ONU, deoarece regulamentele ONU vor fi obligatorii pentru Uniune și pot influența în mod decisiv conținutul dreptului Uniunii în domeniul omologării de tip a vehiculelor.

⁽¹⁾ Decizia 97/836/CE a Consiliului din 27 noiembrie 1997 în vederea aderării Comunității Europene la Acordul Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite privind adoptarea specificațiilor tehnice uniforme pentru vehicule cu roți, echipamente și componente care pot fi montate și/sau folosite la vehicule cu roți și condițiile pentru recunoașterea reciprocă a omologărilor acordate pe baza acestor specificații („Acordul revizuit din 1958”) (JO L 346, 17.12.1997, p. 78).

⁽²⁾ Decizia 2000/125/CE a Consiliului din 31 ianuarie 2000 referitoare la încheierea Acordului privind stabilirea de norme tehnice mondiale aplicabile vehiculelor cu roți, echipamentelor și componentelor care pot fi montate și/sau utilizate la vehiculele cu roți („acord paralel”) (JO L 35, 10.2.2000, p. 12).

- (6) Directiva 2007/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾ a înlocuit sistemele de omologare ale statelor membre cu o procedură de omologare a Uniunii și a stabilit un cadru armonizat cuprinzând dispozițiile administrative și cerințele tehnice generale pentru toate vehiculele, sistemele, componentele și unitățile tehnice separate noi. Directiva respectivă a încorporat regulamentele ONU în sistemul de omologare UE de tip, fie ca cerințe pentru omologarea de tip, fie ca alternative la legislația Uniunii. De la adoptarea Directivei 2007/46/CE, regulamentele ONU au fost incluse din ce în ce mai mult în legislația Uniunii.
- (7) Având în vedere experiența acumulată și evoluțiile tehnice, este necesar ca cerințele referitoare la anumite elemente sau aspecte cuprinse în Regulamentele ONU nr. 10, 26, 28, 46, 48, 51, 55, 58, 59, 62, 79, 90, 106, 107, 110, 117, 121, 122, 128, 144, 148, 149, 150, 151 și 152 să fie modificate sau completate. În plus, anumite dispoziții din RTM nr. 3, 6 și 16 trebuie modificate. În final, amendamentele la Rezoluția consolidată R.E.5 și autorizațiile pentru elaborarea unui amendament la RTM nr. 6 și pentru elaborarea unui nou RTM privind DEVP trebuie să fie adoptate.
- (8) Documentul de lucru ECE/TRANS/WP.29/2020/25 al WP.29 privește propunerea de completare 2 la Regulamentul ONU nr. 144 (Sisteme de apel de urgență în caz de accident), care nu este gata pentru a fi votată în WP.29.
- (9) Documentul de lucru ECE/TRANS/WP.29/2020/2 al WP.29 privește o propunere de completare 1 la seria 08 de amendamente la Regulamentul ONU nr. 9 (Zgomotul vehiculelor cu trei roți). Având în vedere faptul că Uniunea nu aplică dispozițiile uniforme ale Regulamentului ONU nr. 9, nu este necesar să se stabilească o poziție a Uniunii cu privire la propunerea ECE/TRANS/WP.29/2020/2,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul WP.29 în cursul celei de a 180-a sesiuni a sa, care va avea loc între 10 și 12 martie 2020, este de a vota în favoarea propunerilor enumerate în anexa la prezenta decizie.

Articolul 2

Poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul WP.29 în cursul celei de a 180-a sesiuni a sa, care va avea loc între 10 și 12 martie 2020, este de a vota împotriva propunerii de completare 2 la Regulamentul ONU nr. 144 (Sisteme de apel de urgență în caz de accident, document de lucru ECE/TRANS/WP.29/2020/25).

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 27 februarie 2020.

Pentru Consiliu
Președintele
D. HORVAT

⁽³⁾ Directiva 2007/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 septembrie 2007 de stabilire a unui cadru pentru omologarea autovehiculelor și remorcilor acestora, precum și a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate destinate vehiculelor respective (Directivă-cadru) (JO L 263, 9.10.2007, p. 1).

ANEXĂ

Regulamentul nr.	Titlul punctului de pe ordinea de zi	Referința documentului ⁽¹⁾
10	Propunere de completare 1 la seria 06 de amendamente la Regulamentul ONU nr. 10 (Compatibilitatea electromagnetică)	ECE/TRANS/WP.29/2020/30
26	Propunere pentru seria 04 de amendamente la Regulamentul ONU nr. 26 (Proeminențe exterioare ale autoturismelor)	ECE/TRANS/WP.29/2020/26
26	Propunere de completare 4 la seria 03 de amendamente la Regulamentul ONU nr. 26 (Proeminențe exterioare ale autoturismelor)	ECE/TRANS/WP.29/2020/15
28	Propunere de completare 6 la seria originală de amendamente la Regulamentul ONU nr. 28 (Dispozitive de avertizare sonoră)	ECE/TRANS/WP.29/2020/3
46	Propunere de completare 7 la seria 04 de amendamente la Regulamentul ONU nr. 46 (Dispozitive de vizibilitate indirectă)	ECE/TRANS/WP.29/2020/16
46	Propunere de completare 8 la seria 04 de amendamente la Regulamentul ONU nr. 46 (Dispozitive de vizibilitate indirectă)	ECE/TRANS/WP.29/2020/17
48	Propunere pentru o nouă serie 07 de amendamente la Regulamentul ONU nr. 48 (Instalarea dispozitivelor de iluminat și de semnalizare luminoasă)	ECE/TRANS/WP.29/2020/36, WP.29-180-07
51	Propunere de completare 6 la seria 03 de amendamente la Regulamentul ONU nr. 51 (Emisii sonore ale vehiculelor din categoriile M și N)	ECE/TRANS/WP.29/2020/4
55	Propunere pentru seria 02 de amendamente la Regulamentul ONU nr. 55 (Dispozitive mecanice de cuplare)	ECE/TRANS/WP.29/2020/27
58	Propunere de completare 1 la seria 03 de amendamente la Regulamentul ONU nr. 58 (Dispozitive de protecție antiîmpănare spate)	ECE/TRANS/WP.29/2020/19
59	Propunere pentru o nouă serie 03 de amendamente la Regulamentul ONU nr. 59 (Amortizoare de zgomot de schimb)	ECE/TRANS/WP.29/2020/7
62	Propunere pentru seria 01 de amendamente la Regulamentul ONU nr. 62 (Sisteme antifurt pentru motorete și motociclete)	ECE/TRANS/WP.29/2020/28
79	Propunere de completare 2 la seria 03 de amendamente la Regulamentul ONU nr. 79 (Echipamente de direcție)	ECE/TRANS/WP.29/2020/11
90	Propunere de completare 5 la seria 02 de amendamente la Regulamentul ONU nr. 90 (Piese de schimb pentru sistemul de frânare)	ECE/TRANS/WP.29/2020/8
106	Propunere de completare 18 la seria originală de amendamente la Regulamentul ONU nr. 106 (Pneuri pentru vehicule agricole)	ECE/TRANS/WP.29/2020/5
107	Propunere de completare 9 la seria 06 de amendamente la Regulamentul ONU nr. 107 (Vehicule de tip M ₂ și M ₃)	ECE/TRANS/WP.29/2020/12

Regulamentul nr.	Titlul punctului de pe ordinea de zi	Referința documentului ⁽¹⁾
107	Propunere de completare 4 la seria 07 de amendamente la Regulamentul ONU nr. 107 (Vehicule de tip M ₂ și M ₃)	ECE/TRANS/WP.29/2020/13
107	Propunere de completare 3 la seria 08 de amendamente la Regulamentul ONU nr. 107 (Vehicule de tip M ₂ și M ₃)	ECE/TRANS/WP.29/2020/14
110	Propunere de completare 1 la seria 04 de amendamente la Regulamentul ONU nr. 110 (Vehicule GNC și GNL)	ECE/TRANS/WP.29/2020/20
110	Propunere de completare 2 la seria 04 de amendamente la Regulamentul ONU nr. 110 (Vehicule GNC și GNL)	ECE/TRANS/WP.29/2020/21
117	Propunere de completare 11 la seria de amendamente 02 la Regulamentul ONU nr. 117 (Pneuri, rezistența la rulare, zgomotul de rulare și aderența pe suprafețe umede)	ECE/TRANS/WP.29/2020/6
121	Propunere de completare 4 la seria 01 de amendamente la Regulamentul ONU nr. 121 (Identificarea comenzilor, a lămpilor martor și a indicatoarelor)	ECE/TRANS/WP.29/2020/22
122	Propunere de completare 6 la Regulamentul ONU nr. 122 (Sisteme de încălzire)	ECE/TRANS/WP.29/2020/23
128	Propunere de completare 10 la versiunea originală a Regulamentului ONU nr. 128	ECE/TRANS/WP.29/2020/31
144	Propunere de completare 1 la Regulamentul ONU nr. 144 (Sisteme de apel de urgență în caz de accident)	ECE/TRANS/WP.29/2020/24
144	Propunere pentru seria 01 de amendamente la Regulamentul ONU nr. 144 (Sisteme de apel de urgență în caz de accident)	ECE/TRANS/WP.29/2020/29
148	Propunere de completare 2 la seriile originale ale Regulamentului ONU nr. 148 privind dispozitivele de semnalizare luminoasă (LSD)	ECE/TRANS/WP.29/2020/32
149	Propunere de completare 2 la seriile originale ale Regulamentului ONU nr. 149 privind dispozitivele de iluminare a drumului (RID)	ECE/TRANS/WP.29/2020/33
150	Propunere de completare 2 la seriile originale ale Regulamentului ONU nr. 150 privind dispozitivele retroreflectorizante (RRD)	ECE/TRANS/WP.29/2020/34
151	Propunere de completare 1 la Regulamentul ONU nr. 151 [Sisteme de informare pentru unghiul mort (BSIS)]	ECE/TRANS/WP.29/2020/18, WP.29-180-05
152	Propunere de completare 1 la Regulamentul ONU nr. 152 [Sistem avansat de frânare de urgență (AEBS) pentru vehiculele de tip M ₁ și N ₁]	ECE/TRANS/WP.29/2020/9
152	Propunere pentru seria 01 de amendamente la Regulamentul ONU nr. 152 [Sistem avansat de frânare de urgență (AEBS) pentru vehiculele de tip M ₁ și N ₁]	ECE/TRANS/WP.29/2020/10

⁽¹⁾ Toate documentele la care se face trimitere în tabel sunt disponibile la adresa: <http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/gen2020.html>

RTM nr.	Titlul punctului de pe ordinea de zi	Referința documentului
3	Propunere de amendament 4 la RTM nr. 3 (Sisteme de frânare pentru motociclete) Propunere de raport tehnic pentru amendamentul 4 la RTMnr. 3 (Sisteme de frânare pentru motociclete) Autorizația de a elabora amendamente la RTM nr. 3	ECE/TRANS/WP.29/2020/47 ECE/TRANS/WP.29/2020/48 ECE/TRANS/WP.29/AC.3/47
6	Propunere de amendament 2 la RTM nr. 6 (Geamuri securizate) Propunere de raport tehnic pentru amendamentul 2 la RTM nr. 6 (Geamuri securizate) Autorizația de a elabora amendamente la RTM nr. 6	ECE/TRANS/WP.29/2020/43 ECE/TRANS/WP.29/2020/44 ECE/TRANS/WP.29/AC.3/52
6	Propunere de amendament 3 la RTM nr. 6 (Geamuri securizate) Propunere de raport tehnic pentru amendamentul 3 la RTM nr. 6 (Geamuri securizate) Autorizația de a elabora amendamente la RTM nr. 6	ECE/TRANS/WP.29/2020/45 ECE/TRANS/WP.29/2020/46 ECE/TRANS/WP.29/AC.3/52
16	Propunere de amendament nr. 2 la RTM nr. 16 (Pneuri) Propunere de raport tehnic pentru amendamentul 2 la RTM nr. 16 (Pneuri) Autorizația de a elabora amendamente la RTM nr. 16	ECE/TRANS/WP.29/2020/41 ECE/TRANS/WP.29/2020/42 ECE/TRANS/WP.29/A-C.3/48/Rev.1

Rezoluția nr.	Titlul punctului de pe ordinea de zi	Referința documentului
R.E.5	Propunere de amendament 5 la Rezoluția consolidată privind specificațiile comune ale categoriilor de surse luminoase (R.E.5)	ECE/TRANS/WP.29/2020/37

Diverse	Titlul punctului de pe ordinea de zi	Referința documentului
	Autorizația de a elabora un amendament la RTM nr. 6 (Geamuri securizate)	ECE/TRANS/WP.29/AC.3/55
	Autorizație revizuită de elaborare a unui nou RTM privind DEVP	ECE/TRANS/WP.29/A-C.3/53/Rev.1

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO